

Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.

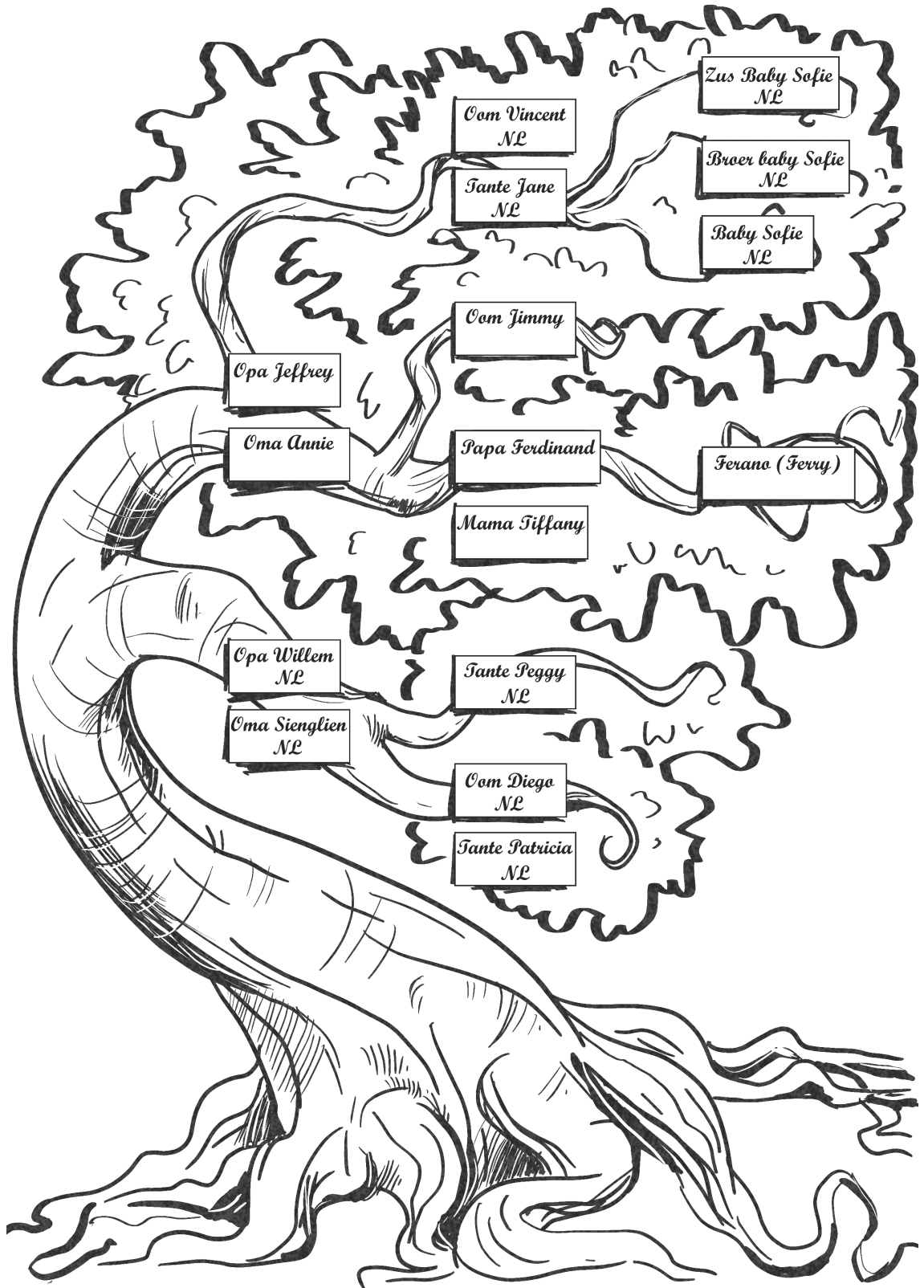
Gowtu Boy

Rosanda Apai-Courtar

Paramaribo, 2022

PUBLISHING SERVICES SURINAME

STAMBOOM VAN FERANO DEUGDZAAM

Hoofdstuk 2

OPA KOMT!

Ferano gaat rechtop zitten in bed.

“Goedemorgen oma.”

Oma gaat zitten op de rand van het bed. Ze buigt zich voorover en trekt hem tegen zich aan. “Goedemorgen, Ferry, mi gowtu boy. Heb je lekker geslapen?”

“Hmm”, zucht Ferrano, knikkend. Zijn slanke lichaam verdwijnt helemaal in de warme brasa van oma. Hij ademt de lekkere geur, die om haar heen hangt, diep in: rooszeep en talkpoeder!

“Je wordt zo snel groot”, zucht oma. “Vandaag is een bijzondere dag, mi gudu.”

Hoe zou hij het kunnen vergeten?! Al weken, nee, maanden kijkt hij uit naar vandaag. Opa Jeffrey komt terug uit Nederland. Opa was twee maanden op vakantie bij tante Jane. Tante Jane is de oudere zus van mama Tiffy. Tante Jane is de dochter van opa, maar niet van oma. Ferano begreep vroeger niet precies hoe dat kon. Oma maakte het ook zo bruya. Ze belde met tante Jane en zei dan steeds ‘mi pikin’ tegen haar, zoals ze dat ook zei tegen mama Tiffy en oom Jim. Nu hij wat ouder is, begrijpt hij het wel.

Tegen de nieuwsgierige Faith legde hij het zo uit: “Tante Jane is rijk. Ze heeft haar eigen moeder die ze niet hoeft te delen met mijn moeder en oom Jim.” Tante Jane is, toen ze 8 jaar oud was, met haar moeder naar Nederland verhuisd. Ze heeft daar haar man leren kennen, oom Vincent. Hij is een belangrijke dokter en werkt lange dagen in een groot ziekenhuis. Tante Jane heeft in januari een baby gekregen, een meisje dat Sofie heet. Sofie heeft al een broer en een zus. Omdat oom Vincent het alleen maar drukker krijgt op zijn werk, heeft opa besloten twee maanden naar hen toe te gaan om te helpen.

Toen Ferano ervan hoorde, was hij woest.

“Waarom kan tante Jane niet zelf op haar kinderen letten?”

Zijn vader had hem streng aangekeken, dus hield hij zijn mond verder. Maar aan Faith kon hij het wel vertellen. Faith was zelfs nog bozer dan Ferano. In de tien jaren dat ze bij hen over de vloer kwam, was opa Jeff ook een beetje haar opa geworden.

“Twee maanden!! Weet je wel hoe lang dat is?”

Met grote ogen en open mond had Faith hem aangekeken toen hij het haar vertelde.

“Fer, je weet niet nò? Dat is, dat is... Boy, is lang!”

Veel te lang weet Ferano nu uit eigen ervaring. Twee maanden heeft hij het moeten doen zonder de gekke mopjes van opa Jeff. Twee maanden zonder te gaan hengelen. Twee maanden zonder de lekkere chocolade-ijsjes, die opa altijd weer langs mama weet te smokkelen voor hem. Twee lange laaaaange maanden. Maar, vandaag is het ein-de-lijk zover.

“Opa Jeff kooooomt!”

Ferano springt op uit de brasa van oma en staat binnen één tel op de koude tegelvloer. Hij begint te dansen.

“Opa komt, o-o-o opa komt”, zingt hij.

Hij slaat de binnenkant van zijn knokige knieën tegen elkaar zoals hij de Afrikaanse jongens op tv heeft zien doen. Oma schiet in de lach.

“Als je ziet waarop je lijkt met je dans! Maar je hebt het goed. Opa Jeff komt vandaag.”

“Oma, ik ga mee toch. Om opa te halen? Ik ga me gedragen, hør oma. En ik ga...”

“Ja, ja, bespaar me je beloften”, lacht oma. “Je belooft van alles wanneer je iets wilt. Je mag mee naar Zanderij om opa op te halen.”

“O yes, o yes, o yes.” Hij veert op het bed en begint op het matras te springen. “Ferryy!”

Oma kijkt hem streng aan, maar vandaag helpt deze blik niet. Ferano is zo blij dat hij oma niet eens hoort. Zijn vreugdedans wordt steeds wilder. Dan grijpt hij een kussen en gooit het de lucht in.

“A sari! Hé!?”

Het kussen dat Ferano in de lucht gooit, komt niet terug in zijn handen. Oma heeft er snel naar gegrepen.

“San, oma je bent flexi hoor. Mag Faith ook mee? Ik ga buurvrouw Wieske nu vragen...”

“Sst! Rustig!”, onderbreekt oma hem. “Ja, Faith mag mee want jullie zijn Tarra en Jantje. We hebben haar oma al gevraagd. Maar we moeten opschieten. Ik heb meer dan genoeg te doen. Pak je baddoek en vlieg de badkamer in. Als je snel doet, mag je met mij en oom Jimmy mee naar de markt op Lelydorp.”

Ferano laat zich dat geen twee keer zeggen. Oom Jim, de jongere broer van mama, werkt als verhuizer en mag in het weekend de pick-uptruck bij zich houden. Een ritje in de truck is één van de leukste dingen voor Ferano. Lekker stoer in de cabine zitten, de motor ronkend onder de zitting en dan die toeter... Hij springt van het bed, glijdt uit op zijn Iron Man-mat en weet zich nog net staande te houden aan het blauwe tafeltje bij het raam.

“Ferr!!”

Hij lacht breed naar oma.

“Tadaaaa.” Hij grijpt zijn baddoek, die bij het raam hangt en vlucht naar de badkamer. Daarnet lachte hij nog breed, maar nu hij alleen in de gang is, voelt hij hoe zijn hart klopt in zijn keel. ‘Oei, dat ging maar net goed. Misschien moet ik toch wat rustiger aan doen’, denkt hij. Dan schiet hem iets te binnen. Hij opent de badkamerdeur en steekt zijn hoofd naar buiten.

“Oma, mag...”

“Jaaa, Ferry, Faith mag mee naar Lelydorp.”

Ferano verdwijnt joelend in de badkamer.

‘Oma kent mij veel te goed’, denkt hij en hij lacht tegen zichzelf in de spiegel tijdens het poetsen. Zijn grote bruine ogen glinsteren als hij denkt aan de dag die voor hem ligt. Wat een dag! Opa die thuiskomt, een rit in de pick-up van oom Jim en zijn bestie mag mee! Ferano voelt zich bijna blijer dan op kerstochtend, wanneer hij de mooie cadeaus mag opendoen. Hij kijkt zichzelf aan en de glimlach op zijn gezicht wordt breder. Ok, wat zegt mama altijd? Opschieten! Dat moet hij nu doen. Binnen no time staat hij fris gebaad en kletsnat in de gang, zijn baddoek in een slordige rol om zich heen geslagen. Hij stuift de kamer binnen, grist snel zijn kleren uit de kast en kleedt zich aan. Hij voelt niet eens dat er nog een straaltje water uit zijn kroeze dreadlocks over zijn rug loopt.

Hoofdstuk 3

DREADLOCKS

De dreadlocks waren een idee van zijn moeder.

“Ik vind dreadlocks stoer”, zegt ze altijd wanneer iemand er een opmerking over maakt.

Ferano kent het verhaal dat daarna volgt al op zijn duimpje. Zijn vader, Ferdinand, die door iedereen Ferdi wordt genoemd, had vroeger ook dreadlocks. Het waren geen gewone locks, maar mooie bruine ‘locksu’s’. Ze raakten hem bij het lopen tot in zijn knieholte. De dag dat mama Tiffy papa Ferdi ontmoette, vielen haar ogen het eerst op zijn haren. Ze vond ze zo stoer staan bij hem. Brutaal vroeg ze als ze er eens aan mocht voelen. Voor hij antwoord had kunnen geven, had mama haar beide handen al in de bos locks gestoken. Ze voelde eraan, terwijl ze de zoete geur van de mango-lime lockgel opsnoof. Ze vergat dat ze een ring aanhad met daarop een kroontje. Dit kroontje bleef met de uitsteeksels haken in het haar van papa Ferdi. Ze schaamde zich en wist niet hoe ze het hem moest zeggen. Ze deed dus alsof ze met zijn haren speelde en probeerde al babbelend, verwoed het haar los te maken van het kroontje. Juist op dat moment deed zijn vader echter een stap naar voren. Zo trok hij mama Tiffy, die nog met haar ring aan zijn haren vastzat, met zich mee. Ze botste tegen hem aan. Weer deed hij een stap naar voren en weer vloog ze tegen hem aan. Vóór hij een derde stap kon zetten, gilte ze tegen hem: “Sta stil, ik zit aan je vast.” Zijn vader keerde zich naar haar om en zei: “Dat is zo schatje, vanaf nu zit je aan mij vast.”

Ferano moet altijd lachen om dit deel van het verhaal. Toen ze trouwden, beloofde papa Ferdi dat hij zijn mooie locks nooit zou knippen. Jaren later, nog vóór Ferano geboren werd, begon papa zijn eigen bedrijfje ‘Ferdí’s Catering’. Hij kon heerlijk koken en wilde echte ‘oso nyan’ leveren voor de kantines van grote bedrijven. Papa belde daarom naar de bedrijven en hield zijn verkooppraatje. Ze nodigden hem uit, maar als hij verscheen, kreeg hij nooit de opdracht. Hij zei dan tegen mama dat hij wel had gezien hoe ze naar zijn haren keken. Het maakte niet uit dat hij ze goed verzorgde, ze bij elkaar vlocht en onder een kap verborg. Op een dag was hij het zat. Hij deed zo zijn best en had heerlijke proefpakketjes meegenomen, maar de ogen van de stafleden gleden van zijn gezicht naar zijn haren zonder hem echt te horen.

Die dag brak hij de belofte die hij aan zijn vrouw had gemaakt. Hij stapte de eerste de beste barbershop binnen en vroeg om een 'net' kapsel. Dat kreeg hij ook, tot schrik van zijn vrouw. Het was wennen voor iedereen die papa Ferdi kende, maar binnen drie weken had hij opdrachten om eten te leveren voor twee grote bedrijven. Nee, geen nieuwe bedrijven... Het waren bedrijven waar hij al eerder langs geweest was. Maar nu zagen ze hem en niet zijn locks.

Op dat punt van het verhaal zuchtte mama altijd. Even bleef ze voor zich uitstaren. Dan schudde ze kort met haar hoofd en toverde dan een grote glimlach op haar gezicht.

"En daarom heeft onze gowtu boy nu dreadlocks. Dan blijf ik voor altijd aan hem vastzitten." Ferano vroeg zich soms af als hij zijn locks ook zou moeten knippen om gezien en gehoord te worden. Hij wilde daar liever niet te lang over nadenken.

